

[Statsministeren.]

sider til den politik, vi har ført. Denne fremgangsmåde er vel ikke ideel, men en hel del tyder på, at den også i de nærmest følgende år vil være den vej, som denne og kommende regeringer må betrede. De resultater, som er opnået, siden ministeriet Hedtoft for to år siden valgte at gå, mener vi at kunne stå ved. De er ikke i alle måder blevet, som vi kunne have ønsket, men de har ligget på en linie, som efter vor mening styrker vor hele udenrigspolitiske og økonomiske stilling.

Af de ærede ordføreres indlæg syntes det at fremgå, at man delte regeringens ønske om i denne samling at nå til afslutning på forfatningsdrøftelserne, således at et forslag til ny grundlov kan forelægges befolkningen til afgørelse i foråret 1953. Denne opfattelse er forhåbentlig rigtig. Men for at vi kan nå så vidt med grundlovsforslaget, kræver det forhandlingsvilje fra alle parter. Regeringen agter ikke at „taktisere“ i denne anledning, således som det er antydnet fra et enkelt hold. Andre partier bør også — fordi de mener deres tilslutning til ønskerne om en snarlig ny grundlov alvorligt — afstå fra at benytte grundlovs-sagen til at fremme egne taktiske mål. Jeg tror nu forøvrigt også, at der vil være almindelig enighed herom.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Da vi allerede i næste uge skal have en almindelig udenrigspolitisk debat, skal jeg ikke ved denne lejlighed fremsætte nogen generelle synspunkter, men alene holde mig til at svare på de spørgsmål og betragtninger, som er fremkommet under ordførernes indlæg. Jeg havde ventet, at alle ordførere ville have udsat bemærkningerne til den almindelige udenrigspolitiske debat, men de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Aksel Larsen har ønsket også under finanslovdebatten at drage forskellige problemer frem.

De to ærede medlemmer har således stillet nogle spørgsmål til mig vedrørende den stilling, regeringen har taget til samhandelen med Østeuropa og herunder også spørgsmålet vedrørende de danske skibsværfters beskæftigelse med arbejder for østeuropæisk regning. Jeg besvarer gerne disse forespørgsler, da jeg anser det af betydning, ikke mindst når man tager hensyn til de kom-

munistiske fordrejelser, at offentligheden får klar besked om stillingen.

Jeg har iøvrigt tidligere her i tinget på regeringens vegne udtalt mig om disse spørgsmål, således under en debat den 16. oktober, hvor emnet var Tyrkiets og Grækenlands optagelse i NATO, og under forespørgselsdebatten den 7. maj.

Jeg fremhævede ved disse lejligheder, at det er regeringens opfattelse, at Danmark for tiden af selvindlysende sikkerhedshensyn ikke bør forsyne østblokken med varer, der kan være af betydning for opbygningen af disse landes militære potentiell, og fordi vi ved opbygningen af vort eget forsvar har brug for nogle af disse varer. Den verdenspolitiske udvikling har ført en række lande, i første række NATO-landene, ind på overvejelse af, hvorledes de — uden iøvrigt at vanskeliggøre den fredelige og for begge parter fordelagtige samhandel mellem øst og vest — vil kunne sikre, at østblokken gennem denne samhandel ikke får tilført varer af væsentlig strategisk betydning.

Allerede under den forrige regering indledtes derfor et uformelt samarbejde med en række lande med henblik på at nå til enighed om visse fælles retningslinier på dette område, bl. a. ved bedømmelsen af hvilke varer der måtte anses for at være af strategisk betydning.

Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønsker at vide, hvilke synspunkter regeringen har gjort gældende i dette forhold, kan jeg herom i tilslutning til de udtalelser, jeg tidligere har fremsat her i tinget, særlig den 16. oktober i fjor, sige, at regeringen stedse har understreget betydningen af samhandel med Østeuropa. Det gælder også de drøftelser, der har været ført herom i NATO, således på rådsmødet i Ottawa sidste efterår. Såvel finansministeren som jeg selv — og lignende betragtninger har jeg haft anledning til gentagne gange at fremsætte under drøftelser — fremhævede her, at det udfra såvel politiske som økonomiske synspunkter må være i Danmarks og de øvrige vestlige landes interesse, at handelssamkvemmet mellem øst og vest under de givne forhold holdes på det højest mulige niveau, samt at kriteriet for, hvilke varer der skal behandles som strategisk betydningsfulde, ikke bør fortolkes for vidt. Danmarks økonomiske interesse i at bevare en betydelig samhandel